

Fédération Charbonnière de Belgique
mod Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og
Stålfællesskab

Sag 8/55

Processprog: Fransk

Angående:

Søgsmål om annullation af Den Høje Myndigheds beslutning nr. 22/55 af 28. maj 1955 og af visse af Den Høje Myndigheds beslutninger, der fremgår af dennes skrivelse af 28. maj 1955 til regeringen for kongeriget Belgien vedrørende ændringen af udligningsordningen (JO af 21. maj 1955, s. 753—758, findes ikke på dansk).

Domskonklusion:

Annullationssøgsmålet mod Den Høje Myndigheds beslutning nr. 22/55 af 28. maj 1955 og visse af Den Høje Myndigheds beslutninger, der fremgår af dennes skrivelse af 28. maj 1955 til regeringen for kongeriget Belgien angående ændringen af udligningsordningen, forkastes.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

at sagsøgte frifindes.

S a m m e n d r a g

1. *Overgangsperiode — belgisk kul — salgspriser — autoritativ fastsættelse*
2. *Den Høje Myndighed — beføjelser — underforståede beføjelser*
(Traktaten, artikel 8; konventionen, § 26)
3. *Overgangsperiode — belgisk kul — konventionen — paragraf 26 — fortolkning*
(Traktaten, artikel 61; konventionen, § 26)
4. *Magtfordrejning — varetagelse af væsentligt mål — ugrundet anbringende*
(Konventionen, § 26)
5. *Overgangsperiode — belgisk kul — salgspriser — grænse for prissænkningen — magtfordrejning*
(Traktaten, artikel 33; konventionen, § 26)
6. *Overgangsperiode — belgisk kul — salgspriser — fastsættelse ved den belgiske regerings intervention — magtfordrejning*
(Konventionen, § 26)

7. *Overgangsperiode — belgisk kul — salgspriser — autoritativ fastsættelse uden udligningsordning*
(Konventionen, § 26)
8. *Overgangsperiode — belgisk kul — udligningsordning, nedsættelse og ophævelse*
(Konventionen, § 26)
9. *Overgangsperiode — belgisk kul — udligningsordning, trussel om ophævelse*
(Konventionen, § 26)

1.2. De ved en international traktat eller ved en lov indførte forskrifter forudsætter forskrifter, uden hvilke de førstnævnte ville være uden mening eller ikke ville kunne finde fornuftig og hensigtsmæssig anvendelse. Det fremgår af traktatens artikel 8, at Den Høje Myndighed besidder en vis autonomi med hensyn til fastsættelsen af de gennemførelsesforanstaltninger, der er nødvendige til virkeliggørelsen af de i traktaten omhandlede mål.

3. Den i paragraf 26, stk. 2 a fastsatte sænkning af priserne for belgisk kul kan ikke kun være en følge af samspillet mellem udbud og efterspørgsel på markedet. — Ifølge en almindelig anerkendt retsregel skal Den Høje Myndigheds indirekte reaktion mod en utilladelig handling fra virksomhederne være afpasset efter den handlings rækkevidde; følgelig er et indirekte indgreb fra Den Høje Myndighed i form af en nedsættelse af udligningsbetalingerne utilstrækkelig til i sig selv at sikre virkeliggørelsen af paragraf 26's mål. — Forpligtelsen til at sikre gennemførelsen af det i paragraf 26 omhandlede mål forudsætter, at Den Høje Myndighed har beføjelse til at fastsætte priserne; traktatens artikel 61 finder ikke anvendelse i denne henseende. Omfanget af beføjelsen til at fastsætte priserne indebærer bestræbelser på at sikre alle forbrugerne af belgisk kul en nedsættelse af prisen på denne fra begyndelsen af overgangsperioden og i den af paragraf 26 foreskrevne udstrækning.

4. Selv om der til de bevæggrunde, som i sig selv berettiger Den Høje Myndigheds

handling, knytter sig en uretmæssig bevæggrund, lider beslutning nr. 22/55 ikke af den grund af magtfordrejning, for så vidt som den ikke krænker det væsentlige mål i paragraf 26.

5. Spørgsmålet om, hvorvidt priserne på det fælles marked er bestemt ud fra priserne i Ruhrdistriktet, er et spørgsmål om kendsgerninger, som bør undersøges uafhængigt af disse prisers eventuelle kunstige karakter. — En fejl i valget af beregningsgrundlaget for de for belgisk kul forudseelige omkostninger udgør ikke ipso facto et bevis for magtfordrejning, når det ikke påvises, at Den Høje Myndighed i alvorlig mangel af fremsyn og omtanke, som kan sidestilles med en tilsidesættelse af lovens formål, objektivt har forfulgt andre formål end dem, med henblik på hvilke den har fået de i paragraf 26, stk. 2 nævnte beføjelser.

6. Da sagsøgeren har undladt at angive, på hvilke punkter de særlige mål for den belgiske regerings økonomiske politik skulle stå i modsætning til dem, som Den Høje Myndighed havde ret til at forfølge, har sagsøgeren ikke ført bevis for, at Den Høje Myndighed har tilsidesat de belgiske producenters legitime interesser til fordel for deres regerings politik.

7. Nedsættelsen eller endog ophævelsen af udligningsordningen alene i nogle særlige tilfælde medfører ikke, at de i disse undtagelsestilfælde omhandlede sorter stilles uden for prislisten, idet denne, som er en følge af anvendelsen af paragraf 26, stk. 2, kun kan være den samme for alle forbrugere af belgisk kul.

8. Differentieringen af udligningsbeløbene alt efter de faktiske produktionsvilkår har til formål at sikre en ensartet ydelse i sammenlignelige tilfælde og som følge heraf at undgå forskelsbehandling. — Udligningsordningen skal ikke nødvendigvis dække hele forskellen mellem de sænkede salgspriser og de ved begyndelsen af overgangsperioden eksisterende indtægter, idet udligningsordningen kun er en beskyttelsesforanstaltning, som er

nødvendig for at undgå, at der sker forhastede og farlige produktionsforskydninger. Konventionen giver ingen garanti for opretholdelsen af de oprindelige indtægter.

9. Såfremt reorganiserings- og genetableringsarbejdet ikke udføres af visse virksomheder således, at de selv er ansvarlige herfor, berøver disse sig derved ved egen skyld kravet på udligningsydelsen.